

Sjötur med HMS Tb Vega

Det var med en viss tveksamhet en utpräglad landkrabba accepterade en inbjudan till en sjöresa med HMS Tb Vega. Det var ju en sån liten båt och obehaget med att lämna terra firma och överlämna sig åt ett så oberäkneligt underlag som havet kompenserades inte av möjligheterna att på resan dryga ut hushållspengarna genom tullfria inköp av för livets drägliga uppehållande erforderliga varor.

Efter att med spänt intresse ha följt väderleksrapporterna — 5 dagsprognoser och dygnsprognosen — bedömdes utsikterna en dag tillräckligt gynnsamma och till tänderna beväpnad med sjösjukepilller och påsar klev jag ombord en solig morgon. Fartygschefen hälsade välkommen. Han måste ha forskat i mitt förflutna värnpliktsförhållande, ty någon överblåsning, som jag läst om i så många sjöromaner, förekom ej — f. d. vicekorpraler är visst inte berättigade till dylik.

FC, som det heter inom flottan, tyckte tiden medgav en rundvandring före start — avgång heter det visst på sjön.

Mitt första intresse gällde hur man skulle rädda sig om skutan¹⁾ sjönk — jag kunde nämligen inte upptäcka någon livbåt. Den hade man glömt bort och jag funderade på att hoppa iland igen medan tid var. FC tröstade emellertid med att det fanns både livvästar — undrar om det finns sjöhästar eller sjökor broderade på ryggen på dem — och livflotte. Den senare trodde jag inte på, en liten rund låda, som skulle slängas i sjön

¹⁾ Man talar inte om skutor inom marinen — läs båten. Sätt. anm.

där den skulle bli en stor bekväm flotte. Mina misstankar var nog berättigade för när jag bad att få se det ville FC inte alls höra på det örat. Han sa istället — detta är en bra och säker båt byggd på KkrV och i modern tid har en KkrV-byggd båt ej sjunkit om den ej byggs för att gå under vatten.

För att avleda min uppmärksamhet från den bortglömda livbåten tog han mig med ned i källaren — under däck kallade han det. Här fanns hotellavdelningen där besättningen bodde. Det var inga dåliga grejor. Fina väggfasta sängar med sängbelysning och andra finesser. FC påstod att det inte var ”inne” längre med hängkojer och det som jag tycker verkar så sjöromantiskt.

Men fint och snyggt var det och allt verkade väldigt praktiskt inte minst köket, som kallades byssa, vilket jag trodde var ett dialektuttal för bössa; men så icke på sjön.

Vår rundvandring fick ett plötsligt slut när en skäggig röst i högtalaren förkunnade att det var avgång om 5 min. FC bad om ursäkt och försvann.

Jag fortsatte på egen hand och efter en stund hittade jag en stege upp till vinden från vilken det hördes röster. Jag klev upp och det var mödan värt, ty jag hamnade på det som kallas bryggan just som man startade — förlåt, började lägga ut.

En snabb överblick visade att jag stod i ett rum med fönster runt om. I mitten stod 3 stolar i bredd besuttna med från vänster — eller som jag under de närmaste timmarna lärde mig — babord — en sjöman med en ratt framför sig, en

flaggstyrman med spakar och en massa instrument och så FC, som inte hade någonting att pilla på.

Han i mitten rörde på spakarna varvid ett ilsket tjutande hördes från baksidan av båten, där ett dallrande rök-moln visade sig, varpå båten stack ifrån kajen med en fart som den (kajen) blivit pestsmittad. "Styrbord dikt" sa han i mitten och jag väntade mig något sjömansprosa i stil med dagens dikt men ack nej. "Styrbord dikt" upprepade sjömannen till vänster och lät ratten sno runt som ett lyckohjul. Sen blev det ett underligt snack med midskepps, styrbord och babord dikt, stötta, fall, och hela tiden sa sjömannen efter killen i mitten allt medan han lät ratten fara runt. Under den tid jag stod där kunde han i sjömanskragen inte hitta på ett enda ord själv han bara "sa' efter". I den tredje stolen satt FC och verkade som det hela inte angick honom ända tills en sprucken röst någonstans förkunnade Petter Wickman Fredrik Johan eller nåt i den stilen. Då blev det fart på FC trots att han inte, vad jag vet, har ett enda av dom namnen. Han grep en telefon och förde ett mystiskt samtal med någon likasinnad.

Därefter tog han en annan telefon och sa "Bryggan till MC". Jag trodde det gällde någon beställning från Mjölcentralen men det var något om varv på propellrarna precis som om dom inte kom direkt från varv.

Det där med MC, som betydde maskincentral, tyckte jag verkade intressant. Jag fick besked hur man skulle ta sig dit ned via bottenvåningen och ned i källaren längst bak. Ett litet rum med en massa instrument och fönster till ett annat rum med några underliga maskiner som förde ett förfärligt liv. Alla här nere hade stora hörlurar på men efter

minerna att döma var det ett tråkigt program just då. Jag fick emellertid veta att killarna här nere — maskinisterna — endast skall övervaka alla "hästarna", som körs helt från bryggan.

Ett annat intressant rum var stridsledningscentralen, där det snurrade i och tickade från olika apparater och där man höll reda på var båten var och varför. Men det var så invecklat och komplicerat så det begrep jag inte ett dugg av. Då var det roligare uppe på vinden — förlåt bryggan. Där såg man Aspö rusa förbi med en väldig fart på hö — nej styrbordssidan. Så dök en ubåt upp — nej inte ur vattnet utan vid horisonten, som nu blivit synnerligen vid. Blinka åt dom sa FC. Men när jag stilla börja nynna "Blinka lilla stjärna där" reagerade Vega med ett snedsprång så jag tappade både nynningsrytm och balans och fick i stället följa mynningsrytmen när automatkanonen lekte följa John eller vem det nu var den jagade.

Det verkade vara en intelligent grej men så lär den vara datastyrd. Och det är ju i motsats till hängkojen "inne" just nu. Det skulle vara intressant att veta vem som skulle vinna en frågesporttävling datamaskinen, eldledningscentralen eller FC.

Det hade blivit dags att söka sig hemåt efter att i hög fart ha rusat härs och tvärs runt Hanöbukten.

Det var med en skön känsla jag såg landgången läggas ut men det var en imponerad passagerare som gick i land.

Tänk vad dom ändå kan bygga fina båtar på det gamla Karlskronavarvet och vilka duktiga killar flottan har som kan hantera dessa "vinthundar". Får jag en pojke skall han få exersera vid flottan.

Tack för turen.

SAM

PS. Blev ej sjösjuk.